

Bogár László: Hét perc

2018 szeptember 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Orbán történelmi jelent?ség? beszéde...

A Strasbourgban múlt héten elhangzott hétperces beszéd történelmi jelent?ségét csak akkor érthetjük meg igazán, ha röviden felvillantjuk két történelmi el?zményét is, az egyiket 2002-b?l, a másikat 2010-b?l.

A Parlament el?tt a Kossuth téren 2002. április 13-án az elmúlt ezer év legnagyobb létszámú „nemzetgy?lése” zajlott le. Hogy pontosan mennyien voltunk, az talán soha sem fog kiderülni, de egészen bizonyosan több százezren. Ám sem akkor, sem azóta nem lehetett nyíltan kimondani, hogy valójában mi vezetett félmillió, talán egymillió embert oda azon a szép, napos tavaszi szombat délutánon. Nos, akkor is azt éreztem, ma, tizenhat év távolából, és Orbán Viktor a minap Strasbourgban elmondott hétperces beszédét meghallgatva még inkább úgy érzem, hogy az a nemzetgy?lés egy, a nemzet hosszú távú jöv?je szempontjából dönt? fontosságú „bejelentéssel” akart élni, ami nagyjából a következ? volt. „A választások els? fordulója nyilvánvalóvá tette számunkra, hogy a világot irányító »nem létez? hatalom« úgy döntött, hogy a rendszerváltás hazug és pusztító rendszerének mégoly enyhe korrekciója is, amivel Orbán Viktor próbálkozott 1998 és 2002 között, megengedhetetlen, ezért az Orbán-kormány »demokratikus« megdöntésére készül. Ez a mostani nemzetgy?lésünk azonban azért jött most össze, mert pontosan tudjuk, hogy az ilyen »konszolidációk« milyen következményekkel szoktak járni, ezért úgy döntöttünk, hogy ha a nyugatias liberális demokrácia »normái« szerint e pusztító következményeknek kell jönniük, akkor köszönjük szépen, de nem kérünk a nyugatias demokráciából, szép volt, jó volt, elég volt. Nincs harag, béke, nyugalom és der? van a szívünkben, de ha a nyugatias liberális demokrácia »ez«, akkor mi inkább valami ett?l alapvet?en eltér? utat szeretnénk járni.”

Ha lett volna annak a 2002. áprilisi tömegnek „szóviv?je”, akkor a tömeg nevében ezt mondta volna el, de nem volt. Pontosabban volt, hisz Orbán Viktor akkor is, most még inkább pontosan tudta, hogy ez a tömeg egyes egyedül t?le várta ezt a szóviv?i szerepet, de akkor nem vállalta. Nem vállalta, mert úgy vélte, hogy ez a szembefordulás túl kockázatos lett volna, neki is meg népének is.

Aztán egy újabb kép, 2010 májusából, szintén a Kossuth térr?l, amikor Orbán Viktor a kétharmados gy?zelmet követ?en kormánya élén újra beszédet mond. És bár a dolgok ?szinte és nyílt néven nevezése még itt sem igazán megengedett, de azért az akkor is legalább százezres tömegnek lényegében azt próbálja elbeszélni, hogy ugye milyen jó, hogy 2002-ben nem vállaltuk a kockázatot, mert íme, nyolc év után most a saját fegyvereivel gy?ztük le. Mit is? Hát azt a „valamit”, ami „nyóc” éven át mint liberális demokrácia okozott felbecsülhetetlen anyagi, fizikai, lelki, erkölcsi és szellemi károkat a nemzetnek. Az ország ugyan romokban hever, de most, a sikeres forradalom és szabadságharc után nekikezdünk az újjáépítésnek. És akkoriban talán szerettük volna azt hinni, hogy ez így is van, és pláne így lesz. Ám még egy év sem kellett ahhoz, hogy a 2010-es gy?zelem utáni els? évértékel? beszédét a következ? fordulattal kezdje a miniszterelnök: „Kérdeztem otthon a feleségemet, hogy mir?l beszéljek ma itt, és ? azt válaszolta, mondj el mindent. No, abból baj lesz, mondtam neki.” A hallgatóság „élénk der?vel” jutalmazta a szellemes indítást, bár az igazán drámai poén az lett volna, ha itt meghajol, és azzal búcsúzik, hogy köszönöm, csak ennyit akartam mondani, mert hisz amit ezután mondhatnék, azt úgysem mondhatom el. Mert hiába vagyok az ország nagy többséggel megválasztott vezet?je, a dolgok néven nevezése számomra is végzetes következményekkel járna.

Nos, eltelt újabb nyolc év, és óriási er?feszítésekkel, és életveszélyes konfliktusok közepette sikerült legalább kicsit lassítani a magyar nemzet nev? emberi közösség lepusztulását. Ám Orbán Viktor most elmondott strasbourgi beszéde, illetve ez az egész színjáték, amivel a globális figyelmeztet? és fegyelmez? hatalmi szuperstruktúra példát akar statuálni, arra utal, hogy a dolgok 2002 áprilisa óta elhúzódó néven nevezése már nem halogatható sokáig. S nemcsak azért, mert a figyelmeztetés-fegyelmezés után a globális kényszerít? hatalom fegyverarzenáljának durvább eszközei is bevetésre várnak, hanem azért is, mert nincs hová hátrálni. Az elmúlt tizenhat év során teljesen nyilvánvalóvá vált az, amit 2002-ben inkább még csak sejtettünk. Hogy a magát „liberális demokráciának” nevez? szervez?dési mód valójában egy ma már nem is annyira rejtett globális hatalmi gépezet egyre kíméletlenebb nyílt diktatúrája. Ám egy olyan globális diktatúra, amely „globalómaként” m?ködve végzetes gyorsasággal éli fel a világ er?forrásait, és okádja rá a világra pusztító anyagcsere-végtermékeit részben ökológiai szennyezés, részben szellemi értelemben mindent beszennyez? multikulturális moslék formájában. Túl sok taktikai mozgástér így már nem nagyon maradt.

Ez a strasbourgi színjáték is azt jelzi, hogy közeledik az igazság órája, legkés?bb a jöv? évi európai parlamenti választásokat követ? hónapok során kiderül majd, hogy maradt-e még elegend? életer? Európa népeiben. Hogy képesek-e felismerni mindazt, amit a 2002 áprilisa és 2018 szeptembere között eltelt id?ben a magyarság többsége felismerni vél. Hogy mindaz, ami magát liberális demokráciaként az emberi létberendezkedés egyetlen elfogadható formájának próbálja beállítani, az a biztos pusztulás felé vezeti a világot és benne Európa egészét is.

Ez a hét perc hasznos segítség és útravaló lehet mindehhez.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló